

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 178

Васил Толевски

ИЗАБРАНИ АФОРИЗМИ

приредила Весна Денчић

Алма

Београд, 2020

ПРЕДГОВОР

Прошло је скоро четрнаест година од како се зачео повод за настанак ове књиге. Иако тада нисмо (Васил Толевски и потписник ових редова) ни слутили да ће заживети, ипак, пред Вама је књига која је, као својеврсна временска машина, бележила неподопштине нашег суморног свакодневља.

Од децембра 2006. па до почетка 2020, из месеца у месец, из године у годину пристизали су на адресу *првог електронског часописа за сатиру ЕТНА*, Василове бунтовне поруке непристајања на живот без достојанства, свести и савести. Тематски разуђени, али блиски окружењу, политички ангажовани, опори, хуморни и црнохуморни, афоризми у овом зборнику сложени су према редоследу објављивања у Етни, без навођења датума, да се не би разбила целина, али и да се укаже колико дуго тапкамо у месту, пре и након распада Југославије. И све је као на длану – некоме кратка, а неком дуга линија живота.

На крају ове збирке, уместо поговора, је приказ књиге Васиља Толевског, *Исусе, Луцифер нас зове*, и интервју, који је приликом представљања српских сатиричара у Скопљу, урадио Бојан Љубеновић.

Весна Денчић

Није тачно да мењамо устав као чарапе.
Немамо толико чарапа.

Раније су градили дворце па су бирали будале.
Данас бирамо будале па градимо државу.

Бог је створио човека.
Ђаво му је вратио – створио је политичаре.

Диригент нам обећава срећну будућност.
Оркестар увежбава посмртни марш.

Увек гласам средњим прстом.
Тако сви знају шта мислим.

Направљен је национални програм.
Још само да утврдимо која смо нација.

Држава и црква се опет уједињују.
Спремају нас за загробни живот.

Код нас нема криминалца који је на слободи.
Сви су на власти.

Портпарол је рекао шта мисли Премијер.
Премијер није знао где му је глава!

Морамо стати на ноге – штаке смо продали!

Просрпски сам оријентиран.
Не знам где сам и ко сам.

Још нисмо изабрали најлошију Владу.
Али време ради за нас.

Глад куца на врата!
Нико јој не отвара,
јер су укућани помрли од глади.

Пре него што смо га изабрали за посланика,
био је као сви остали људи.
Скоро мртав.

Кад су нас Турци набијали на колац,
нисмо ни слутили да ће нам то постати навика!

Очекује се масовна туча у Скупштини!
То ће бити једини државни пројекат
у коме ће учествовати и позиција и опозиција!

Осакаћени смо.
Немамо ни левицу ни десницу.

Само једном се живи.
Али не овде.

Бог је од хаоса направио земљу.
Наши политичари су од хаоса направили
неколико земаља.

У мојој земљи нема масовне гробнице.
Осим ако не рачунате моју земљу!

Нови Устав трајаће дуже од старог.
У тврдом повезу је!

Мазохисти не би требало
да се жале на ову владу.
Цео програм владе намењен је њима!

Секс је приватна иницијатива сваког појединца.
Само наша влада то ради колективно.

Ми смо земља
са високим степеном демократије!
Код нас народ сам бира и свог непријатеља.

Мали део народа је иза решетака.
Остали су у затвору.

Власт ме је довела до просјачког штапа.
А обећали су ми и пса – водича.

Цео свет нам се смеје као луд!
То је доказ да и они нису нормални.

Наш геноцид биће економске природе.
Поцркаћемо од глади.

Председник и премијер треба да су као један!
Зашто народ два пута да псује?!

Предложићу Деда Мраза за посланика!
Лаже ме још од кад сам био дете.

Имамо видљиву стратегију за Косово.
Зажмурићемо.

Мој народ је питом!
Свакоме једе из руке.

Наш је развој у узлазној путањи!
Као код Сизифа...

Волео бих да будем најпаметнији на свету.
Али коме треба таква будала?!

У влади се поштују различита мишљења.
Чак и ако долазе од истог човека!

На Косову су закопани прадеда, деда, отац...
За мене и наредна поколења нема места!

Испред Скупштине нема контејнера!
Ћубре је унутра.

Кривци су утврђени.
Тако утврђени да им нико не може ништа.

Магарац је наше горе лист.
Има алат и за љубавника и за доушника.

Кад објавим свој најбољи политички афоризам,
у новинама ми резервишите место за читуљу.

Осим што су осакатили народ,
у скупштини није било ничег значајног.

Не смемо играти руски рулет.
Влада нам је западно оријентирана.

Још није ухваћен министар како краде!
Значи, стварно смо изабрали најбоље.

Албанци поштују унутрашње органе Срба!
Зато их продају у Италији.

Открио сам да сам перверзан тип.
Волим владу.

Комшији је цркла крава.
Сада сам без амбиција.

Кад су ми рекли да сам свиња,
свиња се увредила!

Наш брод лудака неће потонути.
На време су га насукали!

Увек сам испред времена.
Мој загробни живот већ је почео.

Одувек сам желео да будем поштен човек.
Али живот ме је одвео у политику.

Жену сам учланио у противничку странку.
Сада у кревету враћам за изборни пораз.

Наш циркус путује по целом свету.
Код нас свраћа само да подигне дневнице.

Македонија ми је мајка.
Очева имам више.

Умало да избегнемо трагедију.
Али... гласали смо!

Наши посланици нису за европско тржиште!
Још су зелени.

Македонија има велики потенцијал.
Има више од два милиона
потенцијалних избеглица.

Раније смо се радовали туђим несрећама.
Сада не можемо од наших.

Криминалцима на власти је много теже
него обичним криминалцима.
Код њих је крађа партијска обавеза.

Неки из опозиције не могу да зараде ни за хлеб,
а хтели би да узму власт.

На светском тржишту Србија и Македонија
постижу исту цену.
Нормално – иста смо стока.

И на Косову су Срби небески народ.
Албанци су остали на земљи.

Робна размена између Србије и Македоније
је у равнотежена.
Колико Шиптара извезе Србија,
толико Албанаца Македонија увезе.

Лопова индивидуалаца је све мање.
То су одметници система.

Нама не треба еутаназија.
Имамо реформе.

Постигли смо равнотежу!
Пола народ пасе
а друга половина једе као стока.

Грађани беже на све стране.
Једино их контејнери могу окупити.

Створили смо еколошку државу.
Тајкуни су је очистили.

У мојој земљи нема услова ни за убиство.
Ту је све одавно мртво.

Наш народ само на јело мисли.
Значи има интелектуални капацитет.

На седници Скупштине сви читају новине,
осим двоје-троје.
Они су неписмени!

Код нас нема незапослених.
Сви раде један против другог.

Део народа храни се у народним кухињама.
Они срећнији – по контејнерима.

Решио је да улаже у будућност.
Отворио је бутик погребне опреме.

Недостаје нам лидер.
Знао сам да нам нису све овце на броју!

Тешко је уочити разлику
између дебила и глупака.
Ево, погледајте посланика у задњој клупи!

Ми бисмо клекнули за старт!
Али увек када клекнемо испадне нешто друго.

Овакве будале мајка више не рађа.
Зато се прешло на клонирање.

Ту има и слободе говора и слободе мисли.
Само не смете да говорите оно што мислите.

Програм владе могу да читају и деца.
Детињаст је.

Тест интелигенције није прошао код нас.
Није наш ниво.

Неколико дана бићу на дијети!
Поправља се контејнер.

Наш човек без воде може да издржи пет дана,
без хране десет,
а без демократије – цео живот.

На ратне страхоте морамо гледати
другим очима.
Јер су наше извађене!

Код нас је велика слобода.
Главе лете на све стране.

Кажете да има поштених политичара?!
А на којој грани седе?

Број пријава грађана за бруталност полицајаца
је удвостручен!
То је најбољи доказ да наши полицајци
раде за двојицу.

Имамо идеални спој материје и духа –
контејнери и пензионери!

Раније су политичари били веће будале.
Али ови данашњи не пате од комплекса
ниже вредности.

Човек сам испред свог времена!
На преглед идем код форензичара!

Последњи римски краљ
имао је македонско порекло.
Тиме је објашњен распад империје.

Наш Вођа само испред огледала може
да уочи државни проблем.

Постао сам преамбициозан.
Хтео бих да надживим кризу.

За разлику од терористичке организације,
наша влада неће за ништа да преузме
одговорност!

Македонац је вековима био
човек од крви и меса!
Тренутно је кост и кожа.

Паметни су напустили земљу.
Остали су гласачи.

Народ са правом очекује да једе.
Али наше право још није спремно на то.

Смрт Вође је испраћена
прикривеним осећањима.
Народ је вешто сакрио радост.

Влада је најавила нове реформе.
Гробари трљају руке!

Несрећа никада не путује сама!
Има личног шофера.

У контејнеру је пронађен леш.
Знао сам да ће халапљивост некоме доћи главе.

Полиција је на гладне демонстранте
послала псе.
Колико да им завара глад.

У нашем правном систему мора да постоји ред.
Најпре морамо тражити одговорност
за пропадање Атлантиде,
па тек онда за пропаст наше земље!

Влада је при крају решења
како да помогне народу.
Још само да се усагласе
да ли је пожар или поплава!

Вођа је свечено отворио депонију ђубрета.
Први је ушао унутра.

Власт нас је свукла до голе коже.
А и ово што нам ради, није за причу!

Наш вођа није пљунути Стаљин!
Ко би имао храбрости
да пљуне нашег Стаљина?!

Истрага је утврдила да је оптужени нем.
Зато ће му се судити само
за ширење говора мржње!

Да ли ће народу проћи све муке,
зависи од тога дали ће читуља бити
на предњој или задњој страни новина.

Сви наши политичари су нормални!
Али морају се понашати у складу
са стањем у држави!

О мртвацима не могу да кажем све најбоље!
Још су на власти!

Кажу да смо глупљи него што изгледамо!
Знао сам да заостајемо у лепоти.

Умало да изађемо из кризе.
Али сиромаштво нам је затворило врата.

Овако добар оркестар
никад нам није свирао на сахрани!

Народ тражи Крушевску републику!
Тада је бар десет дана био миран!

Жене у мојој земљи, не могу се пожалити
да нису у власти!
Њихов репродуктивни орган је на челу владе!

Наш компас нема вајде од игле!
Где смо, да смо – изгубљени смо!

Прво нам је вода ушла у уши,
а онда је и брод почео да нам тоне!

Људождер се обрукао.
Ни он није могао да свари нашег премијера!

Непријатељ је заузео своје место.
Седница владе може да почне!

Влада је обећала живот по мери грађана.
За сада, меру узимају само гробари!

Мумије у Скупштини су доказ
да се од пустиње не може побећи.

Вођа моли народ да се окане навике да једе
три пута на дан.
Паметном је и једном доста!

У скупштини се највише продаје памет.
Зато посланици немају ни грам мозга.

Изабрао сам ветеринара за личног доктора,
јер сам по природи реалиста.

Наш лудак уместо лудачке кошуље
носи Армани одела.
То је знак да су наши лудаци
по последњој моди.

Влада је решила проблем глади.
Најела се!

Писмени полицајац има
широк дијапазон изражавања!
Од шаке до пендрека!

Сутра ће влада прогласити дан жалости.
Данас подешавам нишан...

Мене је стид да врапцима погледам у очи!
Хлеб поједем до задње мрвице.

Кад Македонац изврши самоубиство,
то није само његова заслуга!
Терен му је припремила
шира друштвена заједница.

Премијер је посетио зоолошки врт.
Становници врта су се обрадовали
као да им је дошао најрођенији!

Тачно је да је ова власт болесна.
Али, док не падне – не може да одлежи!

Уверио сам се да постоји велики
и неколико малих мозгова.
Упознао сам Премијера и његове министре.

Нико жив не зна зашто смо остали без главе.

Можда је мој животни ритам успорен
али није до мене – ја играм како други свирају.

Србија има сабор трубача у Гучи.
Ми у Македонији немамо такво село,
али се наш сабор одржава у Скупштини.

Мој народ не може бити сведок.
Он је жртва.

Напорно је јести три пута на дан.
Треба преврнути толико контејнера!

Никако да погоде укус народа.
Јер све што обећају народ прогута.

Умало да добијем највише народно признање.
Али за длаку сам промашио Вођу.

Наши споменици су од крви и меса.
Зато се реконструишу сваке четврте године.

Власт дозвољава дијалог.
Свако може да прича сам са собом.

Наш председник умишља да је симбол мира.
Изгледа као усран голуб!

Код нас нема потребе да се мафија организује.
Има изборе.

Предност онога кога су живог закопали
је што може да идентификује гробаре!

Знам да Вођа лаже чим зине.
Ја му пишем говоре.

Ђаво је дошао по своје...
Само не знам зашто нам је оставио
председника и премијера!?

Увек када се пред непријатељем савијемо
добијемо оно што заслужујемо.

Македонац никад неће умрети од глади!
Кад утврди да му је дошло до грла –
он поједе и јаја!

Предлажем да се Нова година
помери за Први април.
Тако ће се жеље и могућности поклопити!

Види се да је наш атлетичар био учесник рата.
Само што је стартер запуцао –
он је залегао у јарак!

Члан мафије не може бити било ко.
Мора бар да је у власти.

Људождери су забринути за своју будућност!
Храна им је на рубу истребљења.

Македонац воли Бога, молитву и причест.
Само, моли Бога да причест буде
бар кило хлеба!

Наши грађани немају никакве расне предрасуде.
Са задовољством би јели и бели и црни хлеб.

Али Баба је имао четрдесет разбојника.
Наш је премијер скромнији.

Македонија и Албанија негују топле односе.
Сваки час неко некоме запали заставу!

Када би ђаволи формирали своју странку
власт би опет остала иста.
Само би званична коалиција била неизбежна.

Немамо политичких масовних гробница.
Наши лешеве још су живи!

Скупштина ће ускоро постати
туристичка атракција.
Као место распада наше цивилизације.

Минимални коефицијент интелигенције
за функционирање људи је 80!
Влада ће морати да смањи цензус
за неке министре како би функционирала
у комплетном саставу.

Ми производимо толико хране
да се нормални нормално хране.
Зато позивамо гладне да се не праве луди.

Ви бисте да ме предложите за председника?!
Ма 'ајде, па нисам ваљда толико глуп?!

Живи смо сахрањени јер су нас пре времена
узнали са загробним животом!

Убица је постао миљеник народа.
Мангуп, знао је где треба да пуца!

Амбасадор суседне земље пожелео нам је
да наш председник живи сто година.
То је доказ да је та суседна земља
највећи непријатељ нашем народу!

У нашој скупштини имамо само два Рома.
Али је зато број Цигана поприлично велик!

Са правом нам узимају територије.
Ми смо им рекли да се осећају
као код своје куће!

Македонија је некада имала море.
Сада има само дављенике!

Словенци су отишли најдаље од нас
и тиме потврдили тезу: Што даље то боље!

Моја земља није гасна комора.
Али, резултати по људе су исти!

Историја је показала одакле смо дошли,
а политика ће показати где ћемо да идемо.

Ако се докаже да је гроб
Александра Македонског у Македонији,
онда смо он и ја смештени у исту гробницу!

Полиција је морала да растури демонстранте.
Носили су оружје које не одговара власти –
глава на раменима!

Гробари најбоље описују скупштинске клупе.
За њих је све то – гроб до гроба!

Ми бисмо и даље користили главу,
али нема више зидова.

Председник би да влада доживотно.
А и народ би волео, само што он под доживотно
сматра неко много ближе време.

Како расте незадовољство народа
тако Вођа појачава свој возни парк.
Тренутно разгледа каталог тенкова.

Експеримент са гладовањем даје резултате.
Све је мање зуба по глави становника!

Код нас нема шансе да дође до државног удара.
Немамо државу.

Незапосленог Македонца можете препознати
по кравати.
Везана му је за грану.

Увек сам у складу са стањем у држави.
Тренутно сам у невиђеној кризи!

Ја сам пробирљив на јелу.
Једем само оно што има!

Наука је утврдила да људи могу да живе
само од хлеба и воде.
Коначно је откривена тајна наше дуговечности!

Можда би наш народ могао да се креће и брже.
Да га нису бацили на колена.

Храбар сатиричар вешто користи језик.
Лиже тањире!

Скупштина је њихова оаза... у нашој пустињи!

Наша влада препоручује куповање
домаћих производа.
То не значи да посланике других националности
не можете купити!

Моле се грађани да у контејнере улазе
један по један.
Нису то масовне гробнице!

Онај ко може да савије реп – није човек!

Кад изгубим глас пијем јаја.
Кад дам глас – поједем јаја.

У земљи која је на рубу провалије,
они без страначке књижице,
за корак су испред осталих!

Наша политика иде кораком од седам миља.
Зато смо тако брзо стигли до провалије!

Дрогирање се може извести
на неколико начина.
Али политика је пронашла најбољи.

Ми који смо остали у земљи,
за казну морамо гласати!
Ми смо свету пример како жртва
сама одређује свога целата.

Ситуација око избора је нејасна:
можда ће се одржати, а можда неће!
Код народа ситуација је јаснија –
неће се одржати!

Припрема мртвих за погреб одвија се у капели.
Живих, у Скупштини!

Нисмо имали среће да утврдимо
узрок смрти нашег Вође.
Прецизније речено: нисмо имали среће
да Вођа умре.

Показали смо Европи да смо стабилна земља.
Нисмо јој се примакли ни корак!

Далеко смо од оне ратне, 1941. године,
али сада су нам изгледи далеко мањи!

Све се заветило против мене!
Кров ми прокишњава,
а имам и суседа за посланика.

Избори су шанса да се изабере оно право.
Али, нама Кока-кола одлучује шта је оно право!

Све нам иде као подмазано.
Мало-мало па се оклизнемо!

У нашој земљи нема никаквих дискриминација.
Нема разлике између државних
и локалних будала.

Наш брод лудака неће потонути.
На време су га насукали!

Нема потребе да инвестирамо у споменике.
Нама су инвестиције постале споменици.

Улице би требало да носе имена
наших свремених политичара.
Да народ са задовољством гази по њима.

Наш министар брзо реагује на проблеме!
Док трепнеш он нешто здипли.

Контејнери су доказ да је наш народ вредан.
Тамо се копа и рукама и ногама.

Влада каже да хране има довољно,
чак и стока да једе.
Стока се жали да им људи све поједу!

Власт би морала обавезно да уведе
веронауку у школе!
Деца не могу само помоћу билборда
да оцене ко је анђео а ко ђаво!

Доћи ће време када ће цео народ
мислити као један.
А тај један мислиће само на јело.

У Уставу не постоји категорија нормални
или ненормални људи.
Народ може да гласа за било којег кандидата!

Велика Албанија, Велика Србија,
Велика Македонија...
Код нас Балканаца само је Мозак Мали!

Нико нема права да контролише председника.
Он је увек ван контроле.

Ми Македонци смо гарант мира на Балкану.
Гарантујемо да чемо бити мирни,
шта год да нам раде!

Вођа, пре него ступи на функцију,
је човек из народа.
А после... није више човек.

Садржај потрошачке корпе
не може се описати речима.
Неке артикле морамо нацртати!

Бик Који Седи није наш човек.
Да је наш, устао би и отишао на виши положај!

Код нас најбоље живе лаки типови.
Они који немају ни три грама мозга.

Једино тачно код наше државне статистике
је то да сваки грађанин у просеку има –
по једну главу!

У нашој земљи више људи умире
него што се рађа!
То је зато што се старији труде
више него млади!

Нормално је да политичари имају
веће плате од попова.
Више људи сахрањују!

Своју земљу волим овакву каква је.
Бар док сам на психијатрији!

Код нас зидови имају и очи и уши!
Тиме је заокружен наш информативни систем.

Ипак имамо већи наталитет него морталитет!
Рађају се стотине деце
а умире само један народ!

Можда смо некада били пећински људи,
али последњих година смо много напредовали.
Сада живимо као људи у средњем веку.

Моја земља нема потребе да се рекламира.
И без тога њена продаја нам иде одлично!

Сваки родољуб мора да има по два срца.
За сваки пасош по једно!

Они који су крали паметно, сада живе лепо.
И тиме доказали да памет и лепота
ипак иду заједно!

Морамо пазити и на правопис.
Власт хапси и за најмању ситницу.

Фејсбук је идеално место где неки посланици
могу слободно да кажу шта мисле!
У скупштини, уместо њих,
други мисле шта могу да кажу.

Математика је показала да морамо
променити угао уласка у ЕУ.
Морамо се сагнути за 90 степени!

Ове године Деда Мраз
није баш тако омиљен као раније.
Постао је члан владе.

Откако су дипломе постале мера за памет,
памет имамо само на хартији.

Иако се труде да га направе смешним,
народ се не да тако лако!
Увек је намрштен.

У балканским ратовима ми смо били
тотални победници.
Али људи не знају за ово
јер историју пишу победници.

Наша влада планира да искорени
неписменост у земљи.
Почеће од државне администрације.

Многи су се уверили да одело не чини човека.
Нарочито они који носе радничка одела!

Има људи коју певају и док раде.
Али, они не раде у нашој земљи!

Нову Годину увек дочекујем тамо где сам био
преко целе године!
Само мало теже ми иде украшавање контејнера.

Државна химна или се пева или се звижди.
У зависности од тога да ли се интонира
у част спортиста или политичара.

Бадава смо изградили нови театар.
Наша се драма одиграва на отвореној сцени.

Још нико није умро од глади.
Моле за грађани да се стрпе,
јер ће се ускоро створити услови и за то!

У римско време коњ је могао бити само сенатор.
Данас нема ограничења.

Код нас нема стоке неопеване.
Нашој стоки чак и химну свирају!

За већи део народа самоуслуге су као музеји.
Експонате могу да гледају,
али не и да их дирају!

У речницима и лексиконима
шушумига је погрдна реч.
Само код нас је – кадровски потенцијал!

Национални интерес био им је изнад свега.
А затим су га надоградили становима, вилама...

Нормалан човек спава у зависности од тога
колико је уморан.
Само посланици спавају у зависности
од дужине седнице!

Није страшно ако је човек глуп.
Страшно је ако је гласао за глупљег од себе!

Наш човек слободан је као птица.
А, тако се и храни!

У нашој држави негује се такмичарски дух!
Ко први стигне, краде на велико.

У скупштини имамо и мушки и женски тоалет.
Ипак, посланицима је ближа говорница!

Моја земља никада није имала
толико много становника,
а толико мало људи!

Коначно смо постигли јединство.
Сви смо за жаљење!

Имамо политичара који нису ни мрава згазили.
Нису стигли од гажења људи.

О будућности земље мора се разговарати
на свим нивоима власти.
А не само у подземљу!

Хартија трпи све.
Али, и народ нам није за потцењивање.

Није проблем што нам је држава лудница.
Проблем је што нам лудаци преписују рецепте
за бољи живот.

Не може слика да вреди више од хиљаду речи.
Ево, за слику председника
немамо толико псовки!

Да није Устава народ би живео много боље.
Али, према Уставу
обавезно морамо имати владу!

Криминалци су страховито оптерећени људи.
Поред тога што редовно краду,
морају да обављају и високе државне функције!

Онај који нема Овог или Оног на власти,
свеједно му је да ли је на Овом или Оном свету!

Чепркајучи по контејнеру,
срео сам и жену свог живота.
Једини недостатак јој је што не зна да кува.

Свако је луд на свој начин.
Само смо ми луди на њихов!

Има велике разлике између телевизора и улице.
Телевизор даје лепшу слику о улици!

Колективну еутанузију вршимо
само у строго утврђеном року.
На четири године!

Наши пастири су побркали ствари.
Изабрали смо их да нас чувају а не да нас музу.

Како да изаберемо између два зла,
кад смо ми између њих?!

Попови и политичари не морају
бити паметни људи.
За сахрањивање људи не треба много памети!

Болесници су будућност наших непријатеља.
Наш проблем је то што су болесници
наши изабраници!

Компас у рукама младих увек показује Запад!

Непријатељу нисмо ништа оставили.
Чак смо им и кредите узели!

Срамота је умрети од глади.
Свет ће помислити да немамо шта да једемо.

Сањамо да живимо у нормалној држави.
Зато се не будимо.

Па шта ако је министар купио диплому?!
Важно је да је није украо.

Наша је влада све јача и јача.
Нема тог кредита који не може да подигне!

Легенда каже да је на овим просторима
било услова за живот.
А онда су се појавили политичари...

Не постоји лоша влада.
Све су добре за рушење!

Народ не може бити Киклоп.
Уместо ока на челу му је – Слепац!

Певачи зарађују својим гласом.
Политичари – нашим!

Најпре су они почели да пљују народ.
А онда је народ, у нужној самоодбрани,
морао све то да прогута!

Немамо писане критеријуме за избор
најуспешнијег политичара.
Па користимо катастарске податке.

Новинари су седма сила.
Првих шест заузима влада.

Наши посланици могу волу реп да ишчупају,
али се држе девизе – брат на брата не удара!

Ја бих да једем трипут на дан.
Није то секс, па да посустанем.

То што живим у лудници
не значи да сам будала.
Него да сам родољуб.

Раније смо могли Идиота да читамо и наглас.
Сада га видимо,
али уста не смемо да отворимо!

Наш човек је далеко од слепца.
Слепац живи мало даље, у државној вили!

Наш је председник постигао
стопостотни учинак.
Сви му се смеју!

Бог је желео да нам помогне,
али је увидео да ни он није свемогућ.

Да би се овде живело,
нису довољни само коњски живци.
Потребна је комплетна личност.

Ја бих умро за отаџбину,
али ако може на македонски начин.
На рате.

Ко гази људе,
тај нема времена ни мрава да згази.

Народ са радошћу очекује своју прву владу.
Претходне се нису показале као народне.

Захваљујући министрима
приватизација је стопостотно успела.
Сва министарства су приватизована.

Тешко је разликовати нормалног
од ненормалног лопова!
И једни и други тврде да су – родољуби!

Овде се више не продају људски органи.
Али државни су постигли лепу цену.

Сви сведоци су заштитени.
Без заштите је остао само народ!

Атентат није решење проблема.
Њиме можете решити
само један државни проблем!

Успешно нас воде путем који су зацртали.
Пакао је све ближе и ближе!

Македонац је универзалан човек.
Може да једе и левом и десном руком!

Бадава је Ђаво дошао по своје!
Све нам је под хипотеком!

Прислушкују и глувонеме!
У мојој земљи ништа се не препушта случају.

Незапослени целог дна шетају по граду
и тиме отежавају кретање запослених.

Осим гробова,
у мојој држави ништа није по мери човека!

Онима који су овде,
свеједно је да ли су живи или мртви.
Гроб је гроб.

Влада је у незгодно време затражила
да збијемо редове.
Баш сада када немамо ни гаће.

Одумирање државе завршило је у социјализму.
Сада је на ред дошао народ.

Наши мишеви нису сигурни да брод тоне.
Зато се врзмају око капетана.

Бог је пожелео да нам помогне.
Разочарао се кад је увидео
да ни он није свемогућ.

Наш човек час иде код левих, час код десних.
Зато не иде напред!

Неки редовно спавају у скупштинским клупама
отворених очију.
То су они због којих народ не може
ока склопити.

Није проблем што су се усрали.
Проблем је што не умеју ни дупе да обришу.

Ја бих да променим свет,
али понуда је ограничена.
За овај, нуде ми Онај!

Не знамо колико смо жртава имали
за време другог светског рата.
Али, за данашње жртве Биро за запошљавање
води тачну евиденцију!

Кад јато врана пређе државну границу,
то се зове одлив мозгова.
Јер су нам вране попиле мозак.

У целом свету је политика занат.
Само је код нас – најстарији!

Живим са својим мишљењем.
Али, боље живе они који живе са Његовим.

Мала је разлика између
посланика и проститутке.
За разлику од проститутке
која мора да се вакцинише,
посланик имунитет добија законом.

Наша је војска обучена да преживи
и у најтежим условима.
Исто као и већи део народа.

Способне гледамо на делу,
а неспособне на билбордима.

Моја земља је већа трагедија од „Титаника“.
„Титаник“ је имао само две хиљаде људи.

Бадава смо изградили нови театар,
наша драма се одиграва на отвореној сцени.

Немојте ме рачунати у сточни фонд.
То ми је само начин живота.

Држава и црква се уједињују.
Припремају нас за загробни живот.

Вековима су на овим просторима заједно
живели хришћани, муслимани, католици...
А од појаве политичара
почели су заједно и да умиру.

Будућност наше деце је загарантована.
То нам гарантује држава која одумире.

Свака влада мисли да је бесмртна.
Па уместо ње, умире народ.

Наши преци нису имали потребе
да науче да пишу.
У то време историју су писали победници.

Код нас жртве најпре пишу молбе,
а потом дају мито.
Обрнути процес је кривично дело.

Председник је у центру интересовања.
Пљују га са свих страна.

Не знам ко је био у Тројанском коњу,
али наше тројанске коње знам
и по имену и по презимену.

Радници имају услове да живе као мала деца.
Од плате могу да купе десет жвака и лизалица.

Да би дуже држали власт,
политичари су морали да постану мађионичари.
Да од људи праве магарце.

Народна изрека лепо каже:
што је моје, само ће доћи.
Строго на време ми стижу рачуни
за струју и воду.

Проститутке имају мање приходе
од политичара.
Нормално, имају мање муштерија!

Гост који поједе све на столу
није дошао у пријатељску посету.

Био овде мир или рат,
њихова деца на миру студирају у иностранству.

Из земље беже само гладни.
Што је доказ да се са пуним стомаком
теже трчи!

Треба им дати потврду да су луди.
Тако ће имати оправдање што су целу државу
претворили у лудницу.

Због штедње у домаћем буџету,
уништили смо бубамаре.
Дозивале су госте!

Држе се за функцију као пас за кост.
Пустиће је само ради веће.

Тражите посао у нашој земљи?!
Е, ту вам ни Google не може помоћи.

Захваљујући паметним телефонима,
код нас нема глупих!

Слуге режима постали су наши господари.

Предложићу нашој влади
да отвори школе за лопове.
То је једини начин да сиротиња научи
како да се обогати.

Борбу са сиротињом не могу решити
народне кухиње.
Већ – политичке!

Спремни смо за трећи светски рат.
Бела застава нам је при руци.

Држава није атом па да нам треба знање
из нуклеарне физике!
Њу цепамо – незнањем.

Председник је коначно ујединио народ!
Сви му се смеју.

За Вођу морамо изабрати некога
ко зна да прича са мртвима!
Иначе, неће моћи да се споразуме са народом.

Полиција треба да регулише кретање грађана.
Да се зна ко може да се креће на слободи,
а ко у затвору!

И власт и опозиција су оптимисти.
Песимизам су оставили за народ.

Наши државни дугови.
То је симбол заједништва народа и власти.

Темеље наше државе ударио је
Александар Македонски.
Касније су по њима ударали ко стигне.

Немамо факултет за гробаре.
Недостатак таквих кадрова
надокнађује политика.

Има велике разлике
између округлог и шведског стола.
Они који седе за округлим столом
више нас коштају.

Мртви гласачи су најсложнији.
Сви гласају као један

Народни непријатељи нису са народом.
У институцијама су.

Једног дана слика нашег Вође
биће у свим уџбеницима.
Криминалистике!

Наши избори добијају третман
несрећног случаја са фаталним последицама.
Прегажен је народ.

За време избора људи се осећају
као да су на интензивној нези!
Посећују их из свих странака.

Не може се рећи да је наша државна каса
празна као гроб.
Гроб се кад-тад попуни.

С времена на време газила нас је чизма.
Али опанак, нон-стоп!

Паметан човек не може разумети
нашу политику.
На нашу срећу, овакви су у малом броју.

Шта ће влади четворогодишњи мандат?!
Она је још у првој години уништила народ.

Код нас лудачка кошуља иде
у комплету са оделом и краватом.
Такав је државни протокол.

Паметни су побегли у иностранство.
Од оног што је остало направили смо владу!

Имамо скромне вође.
Задовољни су и са мало мозга.

Политичари не морају да се лече.
Из искуства се види да народ никада
не гласа за здраве.

Кад лидери странака организују тајну вечеру
знајте да је на менију народ!

Није тачна констатација:
Где су паре ту су и политичари.
Ево, политичари су ту, али пара нема!

Наш коловођа не зна сва народна кола,
али зна све политичке игре!

На сваком зиду требало би
да виси слика председника.
Човек је заслужио да виси.

Тешко се постаје серијски убица.
Мора се победити узастопно
неколико пута на изборима.

Нема ништа маштовитије од празног гроба.
Можете замишљати до миле воље
с киме да га попуните.

Пошто једна ластва не чини пролеће,
нама су у помоћ стигле вране.

Најбоље се спава на клупи.
Нарочито ако је клупа посланичка.

Црква и политика су одвојени.
А то што влада моли Бога
да помогне око кредита,
само је тренутак финансијске слабости.

Не бих волео да шетам
загрљен са председником!
Можда ће неко промашити, па плънути мене.

Гробови се копају лопатама.
Само се код нас копају – реформама!

Нормално је да има и ненормалних политичара.
То је код нас сасвим нормално.

Наши се мајмуни разликују
од обичних мајмуна.
Наши мајмуни имају јединствени матични број.

Циркус није комплетан без кловна.
Зато расписујемо изборе за председника.

Направили смо пустињу око себе.
Па сада никако да испливамо!

У скупштини се може ћути
и по нека паметна реч.
На срећу наших непријатеља, врло ретко.

Политичко правило:
ко стигне до циља, одмах постаје мета!

Еутанузију треба ставити на листу лекова.
Гарантовано лечи од свих болести.

Наш доушник и без питања
зна шта треба да одговори!

Магарац не може постати посланик.
Али, обрнута варијанта је наша реалност.

Ако смо сви у држави једна породица,
онда би неко требало да одговара за –
породично насиље!

Наш човек никада на гласање не иде гладан.
Он гладује тек после гласања.

Нормално је да више инвестирамо у политику
него у здравство.
Више болесника имамо у скупштини
него по болницама.

Захваљујући баснама упознали смо животиње.
А захваљујући политици – и осећамо их.

Избори су једино такмичење где публика трчи,
а играчи чекају резултате!

Немогуће је утврдити тачан број будала.
Сваки дан се рађају.

Народ који цео живот једе пасуљ и кромпир,
увек је топовско месо!

У време Исуса био је само један Јуда.
У то време нису имали
овакав политички систем.

Наши болесници немају времена
да воде бригу о здрављу.
Воде државу.

За гладовање немамо писана правила.
Демократски је да гладни могу
и да импровизују.

На европском путу нема ограничења брзине.
Зато пузимо.

Прављење владе није исто
што и прављење деце.
Иако је техника иста.

Цркве и џамије су за вернике.
За невернике имамо државне институције.

Нормално је да болесници не устају из кревета.
Само што код нас не устају из фотеља.

Не могу да дођем на ред код психијатра.
Чекаоница је пуна бивших функционера.

Политичар не може бити поштен и невин.
Два добра никада не иду заједно.

Криминалци би требало да имају
бенефицирани радни стаж!
Поред редовних активности,
морају да раде и у влади.

Код нас разлика између овог и оног света је
само у путним трошковима.

Председник је вратио осмех на лице грађана.
Велики је то клоун!

Највише се боре они који немају ништа.
Они који имају, на време су се изборили.

Нас треба да води поштен и паметан Премијер.
Али Устав не дозвољава да нас двојица воде.

Немамо јавне куће,
али кадрове нисмо оставили на улици.
Запослили смо их у државне институције.

Кренуо сам стопама министра.
Али, налетео сам на истражне органе.

Душу продајемо по фабричкој цени.
За куповину на велико дајемо и попуст.

Покојник је најбољи човек на сахрани.
Сви га хвале!

Захваљујући изборима
полуписмени постају најписменији!

Наша је будућност у компјутерима.
Ту су имена и презимена свих оних
који су напустили отаџбину.

Морамо смањити број државних функционера.
Психијатри не могу да прегледају
толико пацијената.

Да би преживели као наши преци,
и ми морамо копати.
Преци по њивама,
ми по контејнерима.

Бог и Ђаво никако да се усагласе!
Бог даје људима две руке,
а ови краду као да имају четири.

Прекинули смо традицију љубљења руку.
Прешли смо на други орган.

Изградили смо државу какве нигде нема.
А и код нас је нема.

Колико је дубока провалија зависи од тога
да ли сте у њу упали сами или су вас гурнули!

Док сиротиња гради државу,
богати граде куће.
Зато су неке куће скупље и од државе!

Македонци и Албанци
имају исте ставове о новом животу.
Само што их Албанци чешће користе!

Сваки трећи грађанин краде;
сваки други лаже,
а Први и краде и лаже!

Народ има права на грешку,
али он то своје право користи само на изборима.

Политика је показала да је наш човек
анатомски савршен!
Функционише и без мозга.

Посланици не морају бити поштени људи!
Њих смо изабрали за скупштину
а не за манастир.

Наша је земља плодно тло.
Свака криза одмах ухвати корен.

Наша највећа свиња не једе мекиње.
Оставила их је за поданике.

Код нас само обешени имају праву кичму.
Код осталих је савијена.

Криминал од руке иде само онима
који су у политици од малих ногу.

У сваком човеку крије се један Јуда
и један Исус.
Исус се боље крије.

Главни јунак требало је да буде човек из бајке.
Али странка је имала само кадрове из басне.

НОБ је била 1941. године.
И од тада нисмо пробали да се ослободимо.

Они који се боре са сиромаштвом
не могу дуго бити мирољубиви.

Планирали смо да промене направимо темељно.
Проблем је што наша држава нема темеље.

Слободу говора прилагодили смо
њиховим ушима.
Иако знамо да су глуви.

Захваљујући пасошима
народ легално дезертира са фронта!

Они који су крали,
планирали су да мали део донирају држави.
За њену сахрану.

Сунцокрет има кризу идентитета.
Не зна да ли је индустријска
или политичка суровина?!

Највећи родољуби су они који не знају
ниједан страни језик.
Они никада неће напустити земљу.

Сакупљамо храброст.
Унапред хвала донаторима.

Пораз смо прославили дискретно.
Да нам победник не би завидео.

Гласачка кутија и гроб имају исти облик.
А и функција им је иста – некога да сахране.

Ко је данас умро од глади,
већ сутра има шта да једе!
Сви му приносе.

Гробари добијају мито
само када сахрањују политичара.
Да би га закопали што дубље.

Наш минут ћутања траје вековима.

Раније је наша земља хранила људе.
Данас их једе.

Нема ништа снажније од природе.
Зато су природно глупи на снази.

Зло није могло да ухвати корење
па је ушло у људе.

Опет је затајио правни систем.
Уместо политичара,
у кућном притвору је народ.

Масовног убицу је лако идентификовати.
То је онај са билборда.

Кад је Вођа изгубљен случај,
онда је народ добио оно што је тражио.

Не гоји се прасе уочи Божића.
Зато наше хранимо четири године.

Скупштина је анђеоска када је празна!
Али када уђу посланици,
као да је ђаво уш'о.

Неки су живели као грофови!
Све док се нису умешали психијатри.

Има и филмова где је главни јунак слепац.
Такав је наш филм.

Европа нас је убедила
да нисмо случај за жаљење!
Смеје нам се.

Казна доживотног затвора је само за оне
који немају пасош.

Човек који не зна да мисли,
каже све што мисли!

И анђео чувар нас је напустио.
Није имао кога да чува.

Нема потребе да градимо бољу будућност.
Ми и онако живимо од данас до сутра.

Најбоље пролазе политичари који муцају.
Сматрају да им се народ смеје због муцања,
а не због онога што говоре.

Наш брод је најбољи.
Тоне деценијама!

Еволуција још није завршила.
Сада смо у фази клечања.

Направили смо фото-робот лопова.
Пљунути министар.

Народ који је на коленима,
никада неће осетити чврсто тло под ногама.

Наши мишеви не напуштају брод који тоне.
Још им траје посланички мандат.

Напокон су и политичари постигли јединство!
Сви лажу као Један.

Лав ће бити краљ животиња
све док не уђе у нашу цуглу.
Ту се редослед мења другим критеријумима.

Кривца за ваш живот може вам показати
само огледало.

Оне који имају, немојте саветовати како треба.
Кад би питали како треба – не би имали.

Македонац са страним пасошем
није више Македонац.
Господин човек је.

Наш је тројански коњ идеално дизајниран.
Има места за све посланике.

Гладују само они народи
који не знају да гризу.

Наша драма никако да заврши,
јер има много гледалаца.

Срећа наша што имаму кратку химну.
Као скројена за народ
који једва стоји на ногама.

Наш брод тоне зато што је капетан
врло тежак човек.

Држава се бори против криминала
свим снагама.
Проблем јој је што је криминал државни.

Еутаназија је забрањена!
Па, народ мора да чека на владине реформе.

Криминалци су најбољи амбасадори
наше земље!
Да није њих, нико не би знао за нас.

Ако су затвори за људе,
онда за политичаре морамо измислити
друга места за затварање.

Доктори нам беже у иностранство
јер овде оперишу неки други доктори.

Народ води грчевиту битку са неписменима.
Неписмени држе све стратешке положаје.

Да нам непријатељ не би ударао по темељима,
направили смо државу без темеља.

Кад су политичари сазнали да истина боли,
заузели су одбранбени став!
Почели су да лажу.

Видео сам професора у пензији
како истражује по контејнерима.
Пензија га није спречила да продужи
са истраживачким радом.

Само политика од нуле прави велике цифре.

Од два зла ми увек изаберемо
оно које има више гласова.

У целом се свету певање учи уз професора.
Само код нас – уз инспектора!

Власт и опозиција понекада могу
да буду истомишљеници.
Нарочито када обећавају.

Како да бране отаџбину из петних жила
кад им је срце у пети.

Само једном се умире.
Али, зато покојник може да гласа и више пута.

Калигула и народ постали су познати
по коњима!
Калигула по његовом, ми по Нашем.

Код нас је реч лудница врло широк појам.
Од психијатриске болнице па све до државе.

Почео сам да причам сам са собом,
што је индиректан доказ да вредим за двојицу.

Нас и Албанце само несрећа може да споји.
Зато смо и направили заједничку владу!

У борби против криминала
народ ће се борити до задњег човека.
После ће криминалци морати
да продуже међусобно да се боре.

Заставе свих држава имају нешто заједничко.
Мотку.

И наши криминалци имају
редовне годишње састанке.
Само се код њих то зове – конгрес!

Плашљивом народу не треба слобода говора.
Задовољни су што имају слободу да ћуте.

Главни је сведок недодирљив,
јер је Главни и у држави!

За демонтирање система
треба имати комплет алат.
Укључујући и муда.

Велики су верници.
Само са олтара нису крали.

Онима који су остали у домовини
свеједно је да ли су живи или мртви.
Гроб је гроб.

Са Косова беже и Албанци!
Ипак, Срби су одавно за корак испред њих.

За прање мозга
не треба вам никакав препарат.
Довољно је да купите телевизор.

Ми смо земља у којој су закони за свакога исти.
А ко плати, може да добије и нешто више.

Око дављеника увек има кругова,
јер је он централна личност.

Мафијаша има у целом свету.
Али цео свет нема толико колико их имамо ми.

Држава је била сервис грађана,
све док и она није дошла на ред
за сервисирање.

Умиремо као народ,
али нам се зато рађају Појединци.

Демократија и власт никада не иду заједно.
Свако има свој пут.

Чарапе увек треба да буду чисте.
Никада не знате каде ћете морати да их ставите
на главу.

Кад је делио памет Бог је започео одоздо.
Кад је стигао до врха
није имао за оне горе.

Када видите човека како вас храни лажима,
знајте да је он гладан власти.

Да није мржње ми бисмо тапкали у месту.
Она је наша покретачка снага.

Наше лудило има своју генезу.
Потиче од времена
првог скупштинског састава.

Код нас се храна лако транспортује.
Контејнери имају тачкове.

Грешке правимо једну за другом.
Ми смо уређена земља,
па неког реда мора да има.

Дајем живот за идеју.
Нарочито за идеју како да преживим?!

Код сиротиње линија живота завршава се
код средњег прста.

Политичар лаже народ за његово добро.
Иначе, народ може поверовати лажима
неке друге будале.

МУКЕ ИСУСОВЕ

Васил Толевски
ИСУСЕ, ЛУЦИФЕР НЕ ВИКА
ИСУСЕ, ЛУЦИФЕР НАС ЗОВЕ
Алма, Београд - 2007

Ако је српски афоризам оглашен као борилачка вештина, за македонски би се могло рећи да више нагиње оном изворном, Хипократовом, лековитом својству, када се избацивањем из тела горчине, олакшава организму да функционише – човеку да живи упркос свему – чак и када му се не мили, када би најрадије очи склопио, да не гледа морални суноврат и све оно што као бујица са собом носи. Пливати у том талогу без мучнине и гађења недвосмислено би указивало на страхотност окружења и способност прилагођавања условима недостојних помена а камоли живљења, да није оног, можда помало усамљеног, али ипак опомињујућег гласа који се не мири и који је тешко ућуткати.

И управо тај глас непрестања и побуне долази од Васила Толевког. Као прва ластва која најављује пролеће, процват и развој македонског афоризма, његов виспрегни дух поиграва се са свим аномалијама друштва и поднебља, призива и прозива, провоцира на акцију, или барем изазива потребу да се мисли другачије – својом главом.

До недавно браћа, сада добре комшије, дакле, са веома блиским, сличним а често и потпуно идентичним темама, које као да на овим просторима подједнако муче све „страдалнике“, добровољно или пак принудно са теране у токове усковитлане безумљем, ниским стра-

стима, ситним, али највећма крупним интересима појединаца – моћника. У таквој неравноправној борби, када се без сумње унапред зна и победник, оном „малом“ појединцу не преостаје ништа друго него да кроз хумор и сатиру, покуша, макар апострофирањем, да учини тај мали искорак, да од чељусти „звери“ сачува главу, и спаси душу.

У прошлом животу био сам глупи август.

У овоме, глуп сам преко целе године.

констатује Васил Толевски иронично, у својој новој збирци афоризама *Исусе, Луцифер нас зове*. Међутим, чак и да није реч о иронији, није неопходно бити претерано интелигентан, чак ни током целе године, да се сагледа суштина посрнућа, чију беспризорност више нико и не покушава да замаскира. Све је огољено до граница непристојности, доведено до апсурда, те отуд наде у неко скорије провиђење готово да нема.

Књига *Исусе, Луцифер нас зове*, саткана је двојезично. С обзиром на то да је Србија изнедрила већи број квалитетних сатиричара, намера је јасна: да свој глас придружи том бунтовном хору из суседства, и да направити помак, пионирски покушај да се македонској публици приближи афоризам, који је, према речима аутора, у њиховом књижевном опусу запостављен, готово потпуно непознат – да реч критике постане део јавног мњења и слободног изражавања мисли.

А своје мисли, обликоване у афористичарски исказ, Васил Толевски варира кроз јасне и препознатљиве ситуације, атмосферу боји игром речи, пародирањем, алузијом, подсмехом, каткад и снажном сатиричном жаоком, са скривеним или пак врло отвореним значењем.

Иако ауторова оштрица засеца велики дијапазон тема, највише простора посветио је миљеницима Луциферовим, који душе своје дадоше у бесцење.

*Ушао сам у коалицију са ђаволом.
Сад сам бог.*

*Да нисам члан партије,
морао бих да се лечим код психијатра.*

Но, и поред обиља тема (и дилема), аутор би вероватно имао још много тога да каже, али и са овим и оваквим избором, књига *Исусе, Луцифер нас зове* је бескомпромисно сведочанство хода по мукама, управо оних који нису у савезу са нечастивим.

Можда ће афоризама из ове збирке произвести различите реакције – неког засмејати, неког испровоцирати, а неког, надајмо се, и натерати да се замисли, јер својим ангажманом ова књига утире пут развоју квалитетног савременог македонског афоризма.

Весна Денчић

Књиге српских афористичара представљене у Скопљу

ХУМОР БЕЗ ГРАНИЦА

*Публика у Скопљу са одушевљењем прихватила
српске афоризме*

У Скопљу су у петак, 7. децембра на „Вечери српског сатиричног афоризма“, пред више од стотину посетилаца, представљене књиге Александра Балџа, Александра Чотрића и Слободана Симића. Дела ове тројице књижевника објављене су у библиотеци „Светска сатира“, угледне издавачке куће „Макформ“. Приредио их је и превео македонски сатиричар Васил Толевски.

На књижевној вечери, којој су присуствовали Балџак и Чотрић (Симић је био оправдано спречен), промовисане су и Антологија афористичара из Србије, Црне Горе и Републике Српске под називом „Наши пријатељи“, објављена у Скопљу, на македонском језику и Антологија македонског афоризма, публикована двојезично у Београду. Обе антологије је приредио и превео Васил Толевски, који је за свој сатиричарски рад недавно добио награду „Екселенција сатире“, Удружења Удружења књижевника Србије.

– Било је дивно да се после много година по први пут уживо појаве неки до највећих српских и светских афористичара. Интересовање публике надмашило је сва очекивања, мада сам лично био уплашен како ће све испасти. За дивно чудо појавило се преко сто љубитеља афоризма. Да би вече било упамћено по доброј организацији по први пут сам одштампао књиге Симића, Балџака и Чотрића на македонском језику, а моји пријатељи су их штампали по цени коштања. Те књиге смо публи-

ци бесплатно делили после књижевне вечери. Публика је била веома заинтересована за књиге, а момци из Београда су били галантни и поделили и велик број својих књига – каже за Етну Васил Толевски.

Александар Чотрић:

ПРИЈАТНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ

– Ми смо заиста били пријатно изненађени бројем и реакцијом публике. У Македонији афоризам није нарочито развијена књижевна форма, па је публика у почетку била у благом шоку, али је у наставку вечери заиста реаговала сјајно. После промоције је владала велика потражња за нашим књигама и после дуже времена нам се десило да код себе немамо довољно књига које бисмо продали.

Велику захвалност дугујемо Васили Толевском који је велики ентузијаста и љубитељ српског афоризма. Он је сам извршио избор, превео и штампао наше књиге, што је заиста подухват вредан пажње. Македонски медији су поклонили доста простора овом догађају, па се надам да смо отворили врата за гостовања и других српских сатиричара у Македонији, али и колега из Македоније код нас – каже Александар Чотрић.

Поред Баљка и Чотрића своје афоризме публици су читали и Милутин Млађеновић, Ефтим Гашев и Васил Толевски.

– Публика је заиста била одушевљена и често прекидала књижевнике аплаузима. Показало се још једном да Србију и Македонију дели само ваздух и ништа више. Ваши проблеми су и наши и обрнуто – каже Васил Толевски.

Афористичари из Србије дали су и изјаве за македонску телевизију, а на захтев публике већ је договорено ново гостовање. Овој вечери присуствовао је и српски конзул у Македонији.

Бојан Љубеновић

БИОГРАФИЈА

Васил Толевски је рођен 1956. у Будимпешти (Мађарска). Дипломирани инжењер машинства. Пише афоризме, сатиричне приче, хумореске и монодраме. До сада објавио двадесетак књига, ауторских, панораме афоризама и антологије. Његови радови су превођени на десетак светских језика.

Добитник је бројних значајних награда у Македонији и у иностранству. Био је главни уредник неколико листова у Македонији (*Остен*, *Македонски остен*, *Студентска реч*). Члан је Београдског афористичарског круга, као и председник Удружења сатиричара и хумориста Македоније.

Са посебним задовољством преводи балканске писце афоризама на македонски језик. У едицији *Светска сатира* која излази у Македонији, објавио пет књига страних писаца (Александар Баљак, Александар Чотрић, Слободан Симић, Валериу Бутулеску, Растко Закић и Весна Денчић)

Објавио је: *Четири корака до истине*, *Музика за глуве*, *Исусе Луцифер нас зове*, *Наши пријатељи*, *Антологија македонског афоризма*, *Антологија балканског афоризма* (двотомна), *Бисери балканског афоризма* (три тома), *Антологија балканског афоризма* (македонска верзија), *Наши пријатељи 2*, *Врели мразеви*, *Библија за невернике*, *Маде ин Македонија*, *Исусови антихристи*, *Сува река* и *Паклени рајски врт* и неколико коауторских књига.

Добитник награде: *13 Ноември*, града Скопља (2008); *Радоје Домановић* (2007); *Драгиша Кашиковић* (2008); *Трим еротикон*, Струмица (2007, 2012 и 2014); *Шабачка чивијада* (2007, 2008 и 2019); *Ин Виница*

веритас (1994); *Хумореска године*, Жежев хумор (1998); *Жикишон* (2007); *М. Илић* (2007) Пожаревац, Србија; *МаксМинус* (2008); *Златни прстен* (2011) Бјелина, БиХ; *Златни круг*, Сатира фест (2012); *Наџи Наман* (2012) Либан; *Носорог* (2012) за најбољи балкански сатиричар; *Златна значка КПЗ Србија* (2014); *Мркоњић град* (2013, 2014 и 2015); *Минимакс*, (2014); *Златни сатир*, за најбољег македонског сатиричара (2014); *Ерски кабаре*, Чајетина, Србија (2014); *Пијанец* (2015), Делчево; *Награда за животно дело*, Делчево (2015); *Кочани* (2015, 2016 и 2017), *СТЕМ-2016*, Лесковац, Србија (2016); *Ја, Итар Пејо* (2017); *Типар*, Плевља (2019) за најбољу књигу и *Даниловград* (2019) за најбољу књигу.

Васил Толевски
ИЗАБРАНИ АФОРИЗМИ
Приредила Весна Денчић

1. издање

Уредник:
Ђорђе Оташевић

Корице:
Весна Денчић

Карикатура на корицама:
Никола Оташ

Издавач:
„Алма“, Београд

Штампа:
„Пресинг“, Младеновац

За штампарију:
Предраг Милојевић

Тираж:
300

ISBN:
978-86-7974-816-4

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

821. 163.41-84

ТОЛЕВСКИ, Васил

Изабрани афоризми / Васил Толевски: Приредила Весна Денчић. – Београд : Алма, 2020 (Младеновац : Пресинг). – 1. изд. – 122 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд] ; књ. 178)

Тираж 300. – Стр. 5: Предговор / Весна Денчић. – Стр. 115–117: Муке Исусове / Весна Денчић. – Стр. 118–120: Хумор без граница / Бојан Љубеновић. - Биографија: стр. 121–122.

ISBN 978-86-7974-816-4

COBISS.SR-ID 20825865